

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 25. 3. 2026

Správne konanie č.	0068/SKO/2026 (predch. č. 0137/SKO/2025)
Predmet:	§ 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.
Účastník konania:	MARKÍZA-SLOVAKIA spol. s r.o.
Správny orgán:	Rada pre mediálne služby

Dátum: 18. 3. 2026

NÁVRH UZNESENIA:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 ods. 1 až 4 a § 110 ods. 2 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o mediálnych službách) (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“), v senáte 3 zloženom z predsedu Ing. Juraja Rybanského a členov senátu Mgr. Andrey Cox a Mgr. Michala Dzurjanina, postupom podľa § 225 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v správnom konaní rozhodla, že účastník konania č. 0068/SKO/2026 (predch. č. 0137/SKO/2025)

MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom: Bratislavská 1/a, Bratislava - Záhorská Bystrica 843 56, Slovenská republika, IČO: 31 444 873

porušil

povinnosť ustanovenú v § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.

tým, že

že na programovej službe TV MARKÍZA odvysielal dňa 15. 7. 2025 v čase o cca 19:00 hod. program *Televízne noviny* a v rámci neho reportáž s názvom *Nenápadné sťahovanie*, v ktorom nezabezpečil povinnosť oddeliť názory a hodnotiace komentáre, cit. (označené boldom):

„Neznie to úplne optimisticky, že by tam niekto dvihol.“

„Toto stranické sídlo pútať pozornosť. Od začiatku vyvolávalo otázky, odkiaľ má vtedy vznikajúca strana prostriedky...“

„Až po tejto prepadoske prišlo stanovisko od Hlasu...“

„Na dodržiavanie zákona sa nedá spoľahnúť vždy. Napríklad len v týchto dňoch sa ukázalo, že Hlas tajil pôžičku od sestry Petra Pellegriniho a zverejnili ju s viac ako ročným meškaním.“

od informácií spravodajského charakteru, čím došlo k nezabezpečeniu ich objektívnosti a nestrannosti,

za čo mu ukladá

podľa ustanovenia § 134 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. sankciu – **upozornenie na porušenie zákona.**

Úloha:

Kancelária Rady vydá písomné vyhotovenie rozhodnutia o uložení sankcie a doručí ho účastníkovi konania.

T: 27. 4. 2026

Z: PO

Úloha:

Kancelária Rady oznámi podávateľovi podnetu na preverenie výsledok prešetrenia podnetu.

T: 7. 4. 2026

Z: AO

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 22. 10. 2025 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči vysielateľovi MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom: Bratislavská 1/a, Bratislava - Záhorská Bystrica 843 56 (ďalej aj „účastník konania“) vo veci možného porušenia **§ 25 písm. b)** zákona č. 264/2022 Z. z. v súvislosti s tým, že na programovej službe TV MARKÍZA dňa 15. 7. 2025 v čase o cca 19:00 hod. odvysielal program *Televízne noviny*, v ktorom mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti zabezpečiť, aby názory a hodnotiace komentáre boli oddelené od informácií spravodajského charakteru.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 13. 11. 2025, na základe čoho začalo správne konanie č. 0068/SKO/2026 (predch. č. 0137/SKO/2025). Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 správneho poriadku zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu sú dostatočné pre presné a úplné zistenie skutočného stavu veci podľa § 46 správneho poriadku. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania bola kópia záznamu vysielania programu *Televízne noviny* na programovej službe TV MARKÍZA dňa 15. 7. 2025 v čase o cca 19:00 hod. a prepis/popis skutkového stavu.

Dňa 14. 11. 2025 bola Rade doručená žiadosť o predĺženie lehoty a zaslanie podkladov zhromaždených v správnom konaní, zaevidovaná pod č. 04062/2025.

Listom evidovaným pod č. 04092/2025 zo dňa 14. 11. 2025 zaslala Rada právnenému zástupcovi účastníka konania správu o kontrole dodržiavania povinnosti podľa zákona č. 264/2022 Z. z. a vyzvala právneho zástupcu účastníka konania, aby sa k predmetu správneho konania vyjadril v lehote 5 dní odo dňa doručenia tohto listu.

Dňa 26. 11. 2025 bolo Rade doručené vyjadrenie právneho zástupcu účastníka konania k predmetu správneho konania, zaevidované pod č. 04224/2025. Následne bolo dňa 28. 11. 2025, prípisom zaevidovaným pod č. 04260/2025 zaslané opravené vyjadrenie zo dňa 26. 11. 2025.

* * *

Prepis/popis skutkového stavu k správnomu konaniu č. 0137/SKO/2025

Monitorované vysielanie: *Televízne noviny*

Deň vysielania: 15. 7. 2025

Čas vysielania: 19:00 hod.

Vysielanie bolo monitorované zo záznamu Rady.

časový kód záznamu o cca:

18:59:51 začiatok záznamu vysielania (už bežiaci sponzorský odkaz Gemerka)

18:59:57 časomiera

19:00:11 začiatok programu *Televízne noviny*

headlines

príspevky:

– Pri kolonoskopii podali formaldehyd

– Veľa nezodpovedaných otázok

– Na koho sa majú pacienti obrátiť

– Tragická zrážka štvorkolky s motorkou

19:11:29 namietaný príspevok s názvom *Nenápadné sťahovanie*

Moderátor: „Hlas už nesídlí na lukratívnej adrese v centre hlavného mesta. Z nejasných dôvodov strana od začiatku júna nereagovala na otázku na túto tému.“

Moderátorka: „Sťahovanie potvrdila hovorkyňa, až keď sme nové sídlo našli sami. Okolo budovy sa nedávno diali zmeny vo vlastníckej štruktúre.“

Moderátor: „Strana tvrdí, že priestory si prenajíma. Za koľko ale nepovedali.“

Redaktorka: „Toto máme video zo 4. júna, kde vidno, že vynášajú nábytky z centrálly strany Hlas. My sme sa vtedy aj hovorkyne pýtali, poslali sme otázku, či sa sťahujú, a ona vlastne teda neodpovedala vtedy. Na tomto sídle nie je označené momentálne nič, ani zvonček. Nezníe to úplne optimisticky, že by tam niekto dvíhol. Toto stranické sídlo pútalo pozornosť. Od začiatku vyvolávalo otázky, odkiaľ má vtedy vznikajúca strana prostriedky na nájom v centre Bratislavy. Tomuto je už ale koniec. Napokon sa nám podarilo nové sídlo nájsť. Nie je to už v centre a ide o politicky známe miesto. V minulosti tu bol Most aj strana Modrí, ktorá je v konkurze. Až po tejto prepadovke prišlo stanovisko od Hlasu, že z kapacitných a technických dôvodov dospeli k potrebe zmeny sídla. A to bude v administratívnej budove na Trnavskej ceste, ktorú si prenajímajú.“

Michaela Eliášová, hovorkyňa Hlas-SD: „Nové sídlo poskytuje väčšiu priestorovú kapacitu než predchádzajúca budova, v závislosti od čoho sa úmerne zvýšia i náklady.“

Redaktorka: „Tá budova je pomerne rozsiahla. Tu už je príprava na nové parkovacie miesta.“

Kamil Šaško, minister zdravotníctva, člen predsedníctva Hlas-SD: „Vy tu čo robíte?“

Redaktorka: „Ja nakrúcam reportáž o tom, že teda ste zmenili sídlo. Kedy Hlas kúpil túto budovu?“

K. Šaško: „Veď ja vôbec neviem. Ja idem odovzdať pípák. Ja v tom vôbec nie som zapojený.“

Redaktorka: „No tak ale viete, že ste sa sem presťahoval, teda, alebo sťahujete.“

K. Šaško: „Áno a idem sa pozrieť.“

Redaktorka: „A viete, kto tu predtým sídlil?“

K. Šaško: „Netuším.“

Redaktorka: „Most-Híd aj Modrí, ktorí sú v konkurze. Sa nebojíte nejakých?“

K. Šaško: „To je dobré alebo zlé?“

Redaktorka: „Ja neviem, čo je to dobré alebo zlé. Musíte vy vedieť. Hlas tvrdí, že si túto budovu len prenajíma, ale už z dvoch zdrojov máme informáciu, že ju mali kúpiť. V máji tohto roku sa zmenil konateľ spoločnosti, ktorá vlastní túto budovu. Je ním teraz Radoslav Ďurica z Bystrice. Zmena formálne na katastri teda nebola, pretože tá istá spoločnosť stále túto budovu vlastní. Pýtam sa pána Ďuricu, že či môže vysvetliť, za akých okolností sa stal konateľom spoločnosti, ktorá vlastní budovu v čase, keď ju začal využívať práve Hlas.“

Radoslav Ďurica (správa v mobile): „Dobrý deň, čerpám dovolenku. Keď sa vrátim, tak sa ozvem.“

Redaktorka: „Hlas na podrobnejšie otázky k budove neodpovedal. Trvajú však na tom, že ide o nájom. Koľko ich to vyjde, nezverejnili.“

Tlačové oddelenie, Hlas-SD: „Všetky náležitosti, ktoré sme v tejto súvislosti povinní zverejniť, zverejníme v zmysle zákona vo výročnej správe.“

Redaktorka: „Na dodržiavanie zákona sa nedá spoľahnúť vždy. Napríklad len v týchto dňoch sa ukázalo, že Hlas tajil pôžičku od sestry Petra Pellegriniho a zverejnili ju s viac ako ročným meškaním. Martina Töröková, Televízia Markíza.“

– Inflácia je zrejme na maxime

– Inflácia v praxi

headlines

pokračovanie príspevkov:

– Slovensko zablokovalo sankcie

– Strašenie medveďmi ubližuje sezóne

– Rusko neprijíma žiadne ultimáta

headline

19:28:43 prerušenie programu *Televízne noviny*

predel

reklama (Mountfield, Prima banka, Šariš)

predel

19:29:52 pokračovanie programu *Televízne noviny*

– Platby za neexistujúce autá

– Učiteľom po bakalárskych štátniciach

– Domáci proti migrantom

– Obnova bočného dunajského ramena
headline

19:40:58 prerušenie programu *Televízne noviny*

predel

reklama (Tipos, Šariš, Telekom, Lidl, Astratex, Pepsi, Hellmann's, Panadol duo, Planeo, mBank, Zlatý bažant, Purina one, Lidl, Tesco mobile, Allegro, Red Bull, DOXXbet, Nivea, Eduscho, Ibalgin duo effect, Billa)

predel

19:49:06 pokračovanie programu *Televízne noviny*

- Súťaž o strihanie
- Sezóna na kúpalisku je zachránená
- Záplavy v metre
- Tajfún v Japonsku
- Havária lietadla
- Návrat z vesmíru
- Počítanie labutí na Temži
- Burza vinylových platní
- Jubileum Marcely Laiferovej

19:59:39 koniec programu *Televízne noviny*

predel

sponzorský odkaz Ocutein brillant

sponzorský odkaz Telekom

sponzorský odkaz Neuromedic

sponzorský odkaz Cannadent

sponzorský odkaz Aurisclean

20:00:35 *Počasie*

20:04:50 koniec programu

sponzorský odkaz Ocutein sensitive plus

sponzorský odkaz Telekom

sponzorský odkaz Enzycol

sponzorský odkaz Pssst! forte

sponzorský odkaz Priessnitz

predel

20:05:50 *Dnes večer uvidíte*

20:07:44 koniec programu

predel

TN live

predel

Upútavky: *Odznak Vysočina, Extrémne premeny Česko*

20:09:59 koniec záznamu vysielania

* * *

Podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.: „Vysielateľ, ktorý nepodlieha samoregulačnému mechanizmu zapísanému do evidencie podľa tohto zákona, regulujúcemu aj oblasť všestrannosti informácií, názorovej plurality a objektívnosti a nestrannosti programov, je povinný **b) zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.**“

* * *

Monitorovaním programu *Televízne noviny* zo dňa 15. 7. 2025 o cca 19:00 hod. bolo zistené, že na základe jeho formy a obsahu, ho možno klasifikovať ako spravodajský program. Skutočnosť, že ide o spravodajský program, potvrdzuje aj jeho obsahová a formálna štruktúra, zameraná na pravidelné, vecné a nestranné informovanie o aktuálnych spoločenských udalostiach, spracovaných spravodajskými postupmi v súlade so štandardmi spravodajstva.

Podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. je vysielateľ „**povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.**“ Oddelenosť názorov a hodnotiacich komentárov od informácií spravodajského charakteru je teda výslovnou zákonnou požiadavkou.

Z ustanovenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. vyplýva, že sloboda prejavu vysielateľa je pri spravodajských programoch limitovanejšia ako pri iných typoch programov, keďže týmto ustanovením sú kladené požiadavky na kvalitatívnu stránku spravodajského programu (objektívnosť a nestrannosť) a zároveň sú ním stanovené **aj požiadavky na spôsob spracovania spravodajských programov (povinnosť oddeliť názory a hodnotiace komentáre od informácií spravodajského charakteru).**

Za hlavné kritériá objektivity sa vo všeobecnosti považujú: relevancia, transparentnosť, presnosť, úplnosť, vecnosť, vyváženosť, rôznorodosť, aktuálnosť, zrozumiteľnosť, **osvojenie si pozície odstupe a neutrality vo vzťahu k predmetu spravodajstva**, absencia stránenia. Podobne odborná literatúra z oblasti teórie mediálnej komunikácie uvádza: „Ústredným pojmom ve vzťahu ke kvalite informácií je patrne pojem objektivita, zejména ve vzťahu ke zpravodajství. (...) Hlavními rysy objektivit jsou: **osvojení si pozice odstupe a neutrality ve vzťahu k předmětu zpravodajství (tedy vylučování subjektivního pohledu či osobního zaujetí); absence stranění (to znamená nestavět se ve sporech na ničí stranu a zdržet se jakékoli předpojatosti); oddanost přesnosti a dalším kritériím pravdivosti (jako jsou relevance a úplnost); absence skrytých motivů nebo služby třetí straně.**“ (McQuail, D.: Úvod do teorie masové komunikace. 4. vydanie. Praha: Portál, 2009, s. 210).

Rada v rozhodnutí č. RL/30/2024 zo dňa 3. 7. 2024 uviedla: „*Možno totiž konštatovať, že spravodajské programy majú pre svoju povahu, z dôvodu, že diváci od spravodajstva spravidla očakávajú objektívne a nestranné informácie a viac sa na informácie odvysielané v spravodajstve spoliehajú, väčší vplyv na formovanie demokratickej diskusie a verejnej mienky v porovnaní s programami aktuálnej publicistiky.*“

Z charakteru spravodajských programov, ktoré majú potenciál výrazne ovplyvňovať verejnú mienku obyvateľstva, teda vyplýva požiadavka, aby boli spravodajské informácie podávané recipientom objektívne, nestranným spôsobom, a tak, aby si mohli utvoriť vlastný názor na prezentovanú tému.

Zákonná povinnosť oddeliť názory a hodnotiace komentáre od informácií spravodajského charakteru vyžaduje, aby spolu so spravodajskými informáciami neboli uvádzané hodnotiace komentáre a názory, ktoré zároveň majú **potenciál ovplyvňovať alebo skresľovať vyznenie alebo význam celkovej odvysielanej informácie.** Hodnotiace komentáre majú potenciál **podsuvať recipientom závery, ktoré nevyplývajú zo samotných spravodajských informácií** odvysielaných v programoch, a teda môžu ovplyvniť vyznenie alebo význam celkovej odvysielanej informácie. Hodnotiacimi komentármi,

resp. komentatívnymi poznámkami pri prezentovaní informácií spravodajského charakteru teda môže moderátor narušiť celkové vyznenie spravodajských informácií, pretože **jednotlivé časti správ v dôsledku hodnotiacich komentárov nemusia vyznievať pre recipienta neutrálne**, aby si o nich mohol utvoriť vlastný názor. Podstatné tiež je, či došlo podaním vyššie uvádzaných skutočností ku skresleniu alebo subjektivizácii podaných správ v takej miere, ktorá je v rozpore s účelom ustanovenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.

* * *

Účastník konania zaslal svoje vyjadrenie k oznámeniu o začatí správneho konania, ktoré bolo Rade doručené dňa 27. 11. 2025, a v ktorom uviedol okrem iného aj nasledovné:

Účastník konania v úvode svojho vyjadrenia v skratke opísal obsah odvysielanej relácie *Televízne noviny* a následne uvádza, že bezduché prednesenie argumentov oboch strán je pri snahe o maximalizovanie objektivity nielen neúčinné, ale je aj jej prekážkou. Najvyšší správny súd Českej republiky v rozsudku zo dňa 5. 5. 2010 č. k. 7 AS 23/2010-73 konštatoval, že „*názory vyslovené v reportáži možno v určitom zmysle považovať za intelektuálne ploché a odrážajúce v spoločnosti prevažujúce zjednodušené predstavy, ktoré sa môžu pri bližšom skúmaní ukázať ako nanajvýš sporné. Sťažovateľka [pozn.: česká Rada pre rozhlasové a televízne vysielanie] však vystupovala v roli správneho orgánu ukladajúceho sankcie, nie v roli odborného recenzenta či manažéra príslušnej redakcie, ktorým by dozaista prináležalo hodnotiť predmetnú reportáž z hľadiska jej kvality. Aj keď možno premýšľať o tom, či sa reportáž dostatočne dokázala vyvarovať zabehnutých klišé, bezpochyby neboli redakčné komentáre, ktoré v nej zazneli, nezlučiteľné s demokratickými hodnotami, a a priori ich nemožno mať za nezlučiteľné s princípmi ľudských práv.*“

V nadväzujúcej časti účastník konania poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) zo dňa 31. 5. 2010, sp. zn. 4 Cdo 149/2009, ktorý skutkové tvrdenie opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdenia je teda overiteľná. Z hľadiska pravdivosti skutkových tvrdení nie je nevyhnutné trvať na ich úplnej presnosti, ale je postačujúce, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde, teda stačí, aby pravdivá bola podstatná časť tvrdenia (oznámenia).

V tejto súvislosti účastník konania konštatuje, že podľa NS SR hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných (subjektívnych) kritérií. Hodnotiaci úsudok nemožno akokoľvek dokazovať, je však potrebné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii a či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná. Uvedené závery boli potvrdené aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v náleze zo dňa 12. 4. 2017, sp. zn. II. ÚS 224/2016, v zmysle ktorého sa pri hodnotiacich úsudkoch dôkaz pravdivosti nepripúšťa, zatiaľ čo pri skutkových tvrdeniach sa naopak dôkaz pravdivosti pripúšťa. V zmysle uvedenej judikatúry je preto na vyvodenie záveru, či sa jedná o skutkové tvrdenie alebo hodnotiaci úsudok, potrebné vyhodnotiť, či je možné overiť pravdivosť posudzovaného výroku, resp. či vyjadrenie redaktorky je jej subjektívnym názorom alebo sa jedná o kontextuálne konštatovanie existujúcich faktov. Podľa názoru vysielateľa ani jeden z Radou uvedených výrokov nie je hodnotiacim úsudkom redaktorky, ale jedná sa výlučne o skutkové tvrdenia, ktorých pravdivosť je jednoznačne preukázaná, resp. vyplýva priamo z obsahu reportáže.

V druhej časti svojho vyjadrenia, účastník konania uviedol svoju argumentáciu k jednotlivým výrokom. K výroku „*Neznie to úplne optimisticky, že tam niekto dvihol*“ uvádza, že výrok bol uvedený v situácii, kedy redaktorka priamo na mieste sídla strany Hlas-SD počas nатаčania príspevku zvonila na zvonček, avšak nikto nereagoval. Popri tom, čo zvonček opakovanne zvonil, sa javilo, že na neho nebude nikto reagovať, čo možno uzavrieť tým, že „*neznie úplne optimisticky, že by tam niekto dvihol.*“ Jedná sa o objektívne konštatovanie, kedy napriek zvoniacemu zvončeku žiadna osoba na neho nereagovala,

a tak bolo zrejmé, že nikto nedvihne. Uvedený výrok teda nie je hodnotiacim úsudkom redaktorky, keďže nevyjadruje jej subjektívne pocity, ale konštatuje objektívnu skutočnosť v príspevku.

K výroku „*Toto stranícke sídlo pútalo pozornosť. Od začiatku vyvolávalo otázky, odkiaľ má vtedy vznikajúca strana prostriedky...*“ poukazuje, že Rada v Oznámení nesprávne interpretuje daný výrok a zamlčiava podstatnú časť vety, kedy celý výrok znie „*Toto stranícke sídlo pútalo pozornosť od začiatku. Vyvolávalo otázky, odkiaľ má vtedy vznikajúca strana prostriedky na nájom v centre Bratislavy.*“ Správna interpretácia výroku teda znie, že sídlo strany Hlas-SD pútalo pozornosť od začiatku, keď existovali nezodpovedané otázky, odkiaľ v tom čase len vznikajúca strana disponuje prostriedkami na prenájom priestorov priamo v centre Bratislavy.

Daný výrok je preto konštatovaním objektívne existujúceho faktu pre kontext príspevku, že so sídlom boli spojené nezodpovedané otázky o financovaní jeho nájmu stranou Hlas-SD. Nejedná sa o hodnotiaci úsudok redaktorky, keďže nevyjadruje jej subjektívne vnímanie situácie, ale konštatuje skutkové okolnosti veci. Vysielateľ príkladom poukazuje na nasledovné články, v ktorých sú rovnako uvedené otázky o možnostiach strany Hlas-SD financovať nájom sídla strany v centre Bratislavy v čase, kedy táto strana len vznikala:

- článok „Naškrabkali pol milióna. Ako funguje financovanie strany, ktorá sa vzdala miliónov“ zo dňa 8. 2. 2023, dostupný na: <https://www.sme.sk/domov/c/strana-hlas-financovaniepellegrini>, v ktorom sa uvádza, že „Všetky štyri strany sa líšia aj v tom, na čo peniaze míňali. Hlas veľa míňa na luxus. V roku 2021 zaplatil len za prenájom svojej centrály takmer 150- tisíc eur, čo bola necelá polovica všetkých jej oficiálnych výdavkov.“

- článok „Pellegrini „naškrabkal“ už 450-tisíc eur. Pred voľbami si berie úver, ručiť chce preferenciami Hlasu“ zo dňa 9. 3. 2023, dostupný na: <https://www.aktuality.sk/clanok/sCz6bo1/pellegrini-naskrabkal-uz-450-tisic-eur-predvolbami-si-berie-uver-rucit-chce-preferenciami-hlasu/>, v ktorom sa uvádza, že „Peniaze, ktoré sa Pellegrinimu podarilo vyzbierať, pravdepodobne z veľkej časti zhltili prevádzkové náklady. Len oficiálne sídlo Hlasu v lukratívnej časti Bratislavy stojí stranu 12-tisíc eur mesačne. Hlas si prenájma 750 metrov štvorcových na Lazaretskej ulici v Starom Meste.“

- článok „Drahá centrála a pred ňou luxusné tátoše: Pozrite, na čo si Hlas už "naškrabkal" zo dňa 25. 7. 2022, dostupný na: <https://plus7dni.pluska.sk/domov/draha-centrala-pred-nouluxusne-tatose-pozrite-co-hlas-naskrabkal>, v ktorom sa uvádza, že „Hlas si prenajal 750 metrov štvorcových na lukratívnej Lazaretskej ulici v bratislavskom Starom Meste. Ako vtedy povedala PLUS 7 DNÍ hovorkyňa strany Patrícia Medveď Macíková, „za nájom služby a parkovanie bude strana platiť mesačne 12 120 eur s DPH“. Už vtedy sľubovala, že strana založí transparentný účet, čo sa nestalo. Nebolo jasné, z čoho budú nájom platiť, no hovorkyňa vtedy uistila, že poslanci prispievajú do straníckej kasičky tisíckou, niektorí aj viac.“

- článok „Financovanie politických strán: pre Pellegriniho Hlas-SD oficiálne nik nepracuje, strana neodpovedá na otázky o nákladoch“ zo dňa 4. 5. 2022, dostupný na: <https://refresher.sk/110816-Financovanie-politickych-stran-pre-Pellegriniho-Hlas-SDoficialne-nik-nepracuje-strana-neodpoveda-na-otazky-o-nakladoch>, v ktorom sa uvádza, že „Najväčším a zároveň jedným z mála známych nákladov je cena za prenájom centrály strany v historickej budove v centre Bratislavy na Lazaretskej ulici. Koncom roka 2020 si tam Hlas-SD prenajal priestory s rozlohou 750 štvorcových metrov, za ktoré podľa portálu pluska.sk platí minimálne 12-tisíc eur. Len na tento prenájom musela Pellegriniho strana minúť takmer polovicu svojich príjmov.“

Podľa účastníka konania v uvedenom výroku redaktorka konštatuje v minulosti medializované informácie o nejasnostiach finančných prostriedkov na prenájom priestorov sídla strany, o ktorých priniesli informácie mnohé média. Nejedná sa teda o vnútorný názor redaktorky, ale o uvedenie konceptuálnej informácie k téme príspevku.

K výroku „*Až po tejto prepadovke prišlo stanovisko od Hlasu..*“, účastník konania v prvom rade uvádza, že výraz „*prepadovka*“ nie je použitý vo význame, že redaktorka stranu „*načapala*“ pri niečom nekalom. Pojem prepádovka je odvodený od slova prepád, teda činnosť, v ktorej zohráva hlavnú úlohu moment

prekvapenia. Daný pojem je teda redaktorkou použitý na opísanie situácie, keď neohlásene navštívila sídlo strany Hlas-SD, v ktorom však nikoho nezastihla. Redaktorka vysielateľa prvú otázku ohľadom sťahovania strany Hlas-SD adresovala hovorkyni strany Michaele Eliášovej dňa 4. 6. 2025 o 8:54 hod. a následne urgenciu o 13:14 hod. toho istého dňa. Dopyt redaktorky zostal bez reakcie. Redaktorka ponechala dostatočný časový priestor na vyjadrenie strany, keď následne až dňa 14. 7. 2025 danú otázku opäť adresovala hovorkyni strany, keďže v tom čase sa redaktorka venovala téme týkajúcej sa financovania strany Hlas-SD. V tom čase boli novinármi zistené informácie, že Hlas-SD postupoval v rozpore so zákonom a pôžičku od Evy Pellegrini (sestry Petra Pellegriniho), z ktorej strana financovala prezidentskú kampaň Petra Pellegriniho, zverejnila s viac ako ročným omeškaním. Redaktorka chcela pre príspevok natočiť vstup pred sídla strany a vtedy ho našla prázdne, preto sa práve v tom čase opäť vrátila aj k nezodpovedanej otázke z júna.

Ďalej účastník konania poukazuje na skutočnosť, kedy hovorkyňa strany na otázky počas dňa opäť nereagovala a redaktorka adresu nového sídla zistila cez iné zdroje. Preto dňa 14. 7. 2025 o 15:11 hod. redaktorka vstúpila na recepciu budovy na Trnavskej ceste 37 v Bratislave (nové sídlo strany). Redaktorka sa na recepcii spýtala, či tam je hovorkyňa. Keďže tá sa v budove v tom čase nenachádzala, redaktorka odišla. O jej návšteve pracovníci recepcie budovy dali vedieť hovorkyni strany. Následné stanovisko strany, v ktorej uvádzajú adresu nového sídla, bolo redaktorkе zaslané 14. 7. 2025 o 15:56 hod., teda bezodkladne o trištvrte hodinu od neohlásenej návštevy redaktorky. Z uvedeného vyplýva, že daný výrok fakticky konštatuje priebeh udalostí, ktoré predchádzali poskytnutiu stanoviska stranou Hlas-SD. Hovorkyňa strany vyše mesiaca ignorovala dopyt redaktorky, napriek zaslaníu urgencie. Až po tom, čo redaktorka mienila získať stanovisko strany priamo v mieste jej sídla, kde prišla neohlásene, strana v totožný deň zaslala redaktorkе stanovisko s uvedením nového sídla strany. Pojem „*prepadovka*“ preto jasne pomenúva neohlásenú návštevu sídla strany redaktorkou, po ktorej jej strana zaslala svoje stanovisko.

K výrokom „Na dodržiavanie zákona sa nedá spoľahnúť vždy. Napríklad len v týchto dňoch sa ukázalo, že Hlas tajil pôžičku od sestry Petra Pellegriniho a zverejnili ju s viac ako ročným meškaním.“ Uvedené výroky uvedené pod písm. d) a e) je potrebné hodnotiť v ich vzájomnej súvislosti. Strana odmietla odpovedať na položenú otázku ohľadom výšky nájmu a reagovala písomným stanoviskom, ktoré citovanej pasáži predchádzalo: „Všetky náležitosti, ktoré sme v tejto súvislosti povinní zverejniť, zverejníme v zmysle zákona vo výročnej správe.“ Strana preukázateľne už zákon porušila, čomu sa redaktorka hlbkovo venovala konkrétne aj deň pred vysielaním posudzovaného príspevku. Počas celého trvania prezidentskej kampane nemala verejnosť prístup k informácii, z akých zdrojov bola financovaná kampaň Petra Pellegriniho, ktorú v plnom rozsahu financovala strana Hlas-SD. Na priame novinárske dopyty ani raz neodpovedal nikto z predstaviteľov strany, že si už v januári požičali 300.000 EUR od spoločnosti sestry P. Pellegriniho, Evy Pellegrini. Napríklad aj samotná redaktorka sa už 25. 1. 2024, v deň, keď si P. Pellegrini zakladal transparentný účet, pýtala, odkiaľ bude mať strana zdroje na jeho kampaň. V tom čase ubehli už dva dni od uzatvorenia zmluvy o pôžičke medzi P. Pellegrinim a jeho sestrou a túto skutočnosť ani len okrajovo nespomenul. V zmysle zákona mala byť informácia o pôžičke zverejnená na webom sídla strany najneskôr koncom februára 2024, čo sa v rozpore so zákonom nestalo. Porušenie zákona bolo zrejme už v júli 2025 (t. j. v čase odvysielania príspevku) a následne aj potvrdené sankciou (pokutou) od Štátnej komisie pre voľby a kontrolu financovania politických strán dňa 8. 9. 2025. Nezverejnenie pôžičky bolo v tom čase mimoriadne aktuálnou a čerstvou informáciou, ktorú médiá priniesli len deň pred odvysielaním príspevku, t. j. 14. 7. 2025. Z dôvodu tejto mimoriadnej aktuality dané zistenia redaktorka zahrnula aj do obsahu reportáže. Stanovisko strany odvysielané v príspevku teda bolo, že všetky náležitosti, ktoré je strana povinná zverejniť, zverejní v zmysle zákona vo výročnej správe. V tom čase však už bolo zrejme, že strana si svoje zákonné povinnosti riadne neplní, a teda sa nemožno spoľahnúť, že tak urobí v súvislosti s financovaním nájmu sídla strany. Uvedený výrok nie je subjektívnym názorom redaktorky, ale konštatovaním objektívnych skutočností, keď sa strana odvoláva na dodržiavanie svojich zákonných povinností, ktoré však v tom čase už porušila. Nie redaktorka negatívne prezentuje stranu Hlas-SD, ale túto prezentáciu navodzuje samotná strana, keď riadne a včas neplní svoje zákonné povinnosti.

Na záver svojej argumentácie k začatému správne konaniu účastník konania uvádza, že všetky vyššie uvedené výroky sú skutkovými tvrdeniami, ktorých pravdivosť je preukázaná, resp. vyplýva priamo z obsahu reportáže. Redaktorka nekomentovala udalosti svojimi subjektívnymi hodnotiacimi úsudkami, ale konštatovala objektívne existujúce fakty, ktoré vysielateľ vysvetľuje vyššie. Vysielateľ na základe uvedeného zastáva názor, že s prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti, odvysielaním programu Televízne noviny obsahujúceho príspevok Nenápadné sťahovanie nedošlo k porušeniu povinnosti zabezpečiť, aby názory a hodnotiace komentáre boli oddelené od informácií spravodajského charakteru.

Vzhľadom na uvedené má účastník konania za to, že neporušil § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. v súvislosti s tým, že na programovej službe TV MARKÍZA dňa 15. 7. 2025 o cca 19:00 hod. odvysielal program Televízne noviny, v ktorom redaktorka uviedla výroky, ktoré sú predmetom tohto správneho konania. Vysielateľ preto neporušil svoju povinnosť zabezpečiť, aby názory a hodnotiace komentáre boli oddelené od informácií spravodajského charakteru. Účastník konania preto navrhuje, aby Rada správne konanie č. 0137/SKO/2025 v celom rozsahu zastavila.

* * *

Na úvod možno konštatovať, že účelom povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. je zabezpečenie možnosti pre recipientov (divákov, poslucháčov), aby si mohli slobodne vytvoriť na predmetnú tému názor na základe pluralitných a rozmanitých, resp. rôznorodých informácií.

V predmetnom prípade bolo potrebné posúdiť, či boli v programe v náležitej miere dodržané kritériá, resp. požiadavky **vyváženosti, vecnosti, nestrannosti, rôznorodosti a osvojenie si pozície odstupu a neutrality**.

Pri posudzovaní objektívnosti a nestrannosti, resp. vyváženosti odvysielaného programu a otázky, či vysielateľ zabezpečil dostatočnú vyváženosť programu, je vždy potrebné zohľadniť **účel zákonnej povinnosti objektivitu a nestrannosti**.

Pri výklade obsahu a rozsahu povinnosti zabezpečiť objektivitu, nestrannosť a vyváženosť programov (a tiež pri posudzovaní, či vysielateľ, resp. moderátor zabezpečil dostatočnú vyváženosť programu) je vždy potrebné zohľadniť aj čl. 31 Ústavy SR, ktorý znie: „*Zákonná úprava všetkých politických práv a slobôd a jej výklad a používanie musia umožňovať a ochraňovať slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti.*“

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžo 33/2013 zo dňa 3. 6. 2014 účelom ustanovenia o povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov „...je **vytvorenie priestoru pre diskusiu o otázkach, ktoré sú predmetom verejného záujmu, pri súčasnom zamedzení zneužitia vysielacieho času v spravodajských a politicko-publicistických programoch na prezentovanie jednostranne zameraných informácií. Je zrejmé, že mediálna prezentácia názorov len jednej názorovej skupiny je v demokratickej spoločnosti nežiaducim javom, čo vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva.**“

Z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva *NIT S.R.L. v. Moldavsko*, *ATV Zrt v. Maďarsko* a *Animal Defenders International v. Spojené kráľovstvo* možno vyvodiť, že účelom povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky je ochrana práva verejnosti na prístup k dôveryhodným, nestranným, rozmanitým a vyváženým informáciám o veciach verejného záujmu, resp. ochrana práva verejnosti **byť objektívne a nestranne informovaný o veciach verejného záujmu a o spoločensky relevantných témach**, pričom toto právo možno podradiť pod „*práva iných*“ v zmysle čl. 26 ods. 4 Ústavy SR a čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Najvyšší súd SR vo vyššie citovanom rozsudku sp. zn. 3 Sžo 33/2013 uviedol: „*Pojmy objektívnosť a nestrannosť sú pružnými právnymi pojmami, ktoré nie je možné presne právne definovať, ich obsah sa môže meniť, býva podmienený okolnosťami prípadu, na ktorý sa aplikuje právna norma. Tieto pojmy nie je možné explicitne definovať pre otvorený okruh prípadov, keďže jednotlivé informácie a vyjadrenia je nutné vnímať v kontexte ich použitia, a to aj s prihliadnutím na osoby, ktoré dostanú v konkrétnom príspevku priestor na vyjadrenie.*“

Posudzovaný príspevok bol odvysielaný dňa 15. 7. 2025 o cca 19:00 hod. v rámci spravodajského programu *Televízne noviny*. Program bol analyzovaný s ohľadom na kritériá objektívnosti, medzi ktoré vo všeobecnosti zahrňame: relevanciu, transparentnosť, presnosť, úplnosť, **vecnosť, vyváženosť, rôznorodosť, aktuálnosť, zrozumiteľnosť, osvojenie si pozície odstupu a neutrality** vo vzťahu k predmetu spravodajstva, absenciu stránenia. V predmetnom prípade je potrebné zhodnotiť, či boli v posudzovanom spravodajskom programe splnené kritériá alebo požiadavky **vyváženosti, vecnosti, nestrannosti, rôznorodosti a osvojenie si pozície odstupu a neutrality**.

Na základe analýzy obsahu predmetného programu Kancelária Rady zaznamenala zo strany redaktorky nasledovné vyjadrenia hodnotiaceho charakteru (zvýraznené tučným písmom):

„*Nezní to úplne optimisticky, že by tam niekto dvíhol.*“

V danom prípade je možné, že ide o hodnotenie situácie, ktorá nemá faktický charakter a neobsahuje overiteľnú informáciu. Výrok subjektívne interpretuje situáciu a naznačuje podozrivosť či neštandardnosť bez konkrétnych skutkových okolností. V spravodajskom kontexte môže oslabovať požiadavku vecnosti a nestrannosti, keďže nejde o neutrálne sprostredkovanie faktu, ale naznačuje komentatívny charakter.

„*Toto stranícke sídlo pútať pozornosť. Od začiatku vyvolávalo otázky, odkiaľ má vtedy vznikajúca strana prostriedky...*“

V tomto prípade sa javí, že nejde len o konštatovanie, ale aj o naznačenie problémov alebo pochybností, bez podloženia faktami. Prvá veta má povahu všeobecného konštatovania, avšak druhá veta už naznačuje pochybnosti o financovaní politickej strany bez uvedenia konkrétnych, overiteľných faktov alebo zdrojov. Javí sa, že výrok presahuje rámec čisto informačného podania a obsahuje hodnotenie, ktoré u diváka je schopné vyvolať dojem problematikosti, či netransparentnosti, bez faktického základu.

„*Až po tejto prepádovke prišlo stanovisko od Hlasu...*“ Použitie slova „prepádovka“ vyvoláva dojem sugestívneho a hodnotiaceho charakteru. Výraz evokuje nekalé alebo neštandardné konanie a posúva výpoveď do roviny komentára. Ide o jazykový prostriedok hodnotiaceho charakteru, ktorý môže narušiť neutralitu spravodajského prejavu a znížiť odstup redaktora od prezentovanej témy. Môže navodiť negatívny kontext, že stranu Hlas prichytili pri niečom nekalom a v konečnom dôsledku môže znížiť odstup a neutralitu k téme namietaného príspevku.

Za sporné možno považovať aj záverečné vyjadrenie redaktorky v príspevku: „*Na dodržiavanie zákona sa nedá spoľahnúť vždy. Napríklad len v týchto dňoch sa ukázalo, že Hlas tajil pôžičku od sestry Petra Pellegriniho a zverejnili ju s viac ako ročným meškaním.*“ Prvá veta môže obsahovať hodnotiaci úsudok redaktorky, ktorý podľa nášho názoru ide nad rámec faktického spravodajstva, prezentuje stranu Hlas-SD v negatívnom kontexte a spolu s nasledujúcou informáciou „*...Napríklad len v týchto dňoch sa ukázalo, že Hlas tajil pôžičku od sestry Petra Pellegriniho a zverejnili ju s viac ako ročným meškaním,*“ ktorá priamo nesúvisí s témou namietaného spravodajského príspevku, ktorou je sťahovanie strany do nových priestorov, pôsobí nadbytočne a znižuje odstup a neutralitu k prezentovanej téme. Môže ísť o normatívne a zovšeobecňujúce tvrdenie, ktoré presahuje rámec spravodajstva a implikuje pochybnosti o dodržiavaní zákonných povinností politickou stranou Hlas – SD, a to bez priamej nadväznosti s hlavnou témou príspevku. Rozširuje príspevok o ďalšiu negatívnu informáciu týkajúcu sa toho istého politického subjektu, keďže v tomto prípade môže slúžiť skôr na podporu hodnotiaceho

záveru redaktorky, než na doplnenie kontextu k prezentovanej téme. Záverečné vyjadrenie môže byť problematické z hľadiska zásady oddelenia spravodajských informácií od hodnotiacich komentárov, obsahuje explicitný hodnotiaci úsudok, uvádza tematicky nesúvisiacu negatívnu informáciu a v kumulatívnom účinku znižuje mieru odstupu.

Z uvedených citácií vyplýva, že redaktorka programu *Televízne noviny* dopĺňala spravodajské informácie komentármi, ktoré možno považovať za hodnotiace komentáre, vyjadrujúce jej osobné názory, a to bez oddelenia týchto doplňujúcich komentárov od prezentovaných informácií spravodajského charakteru. V tejto súvislosti je tiež nevyhnutné poukázať aj na samotný názov posudzovaného príspevku *Nenápadné sťahovanie*, ktorý je prítomný po celý čas trvania príspevku a od začiatku rámcuje vyznenie príspevku tak, že ide o neštandardné a netransparentné konanie.

Na základe citovaných úsekov príspevku programu *Televízne noviny* je možné konštatovať, že niektoré výroky redaktorky presahovali rámec neutrálneho sprostredkovania faktov a mali **hodnotiaci alebo komentatívny charakter**, čo môže znižovať objektivnosť a nestrannosť spravodajstva. V príspevku sa objavujú výroky, ktoré vyjadrujú subjektívny úsudok alebo naznačujú podozrivosť či neštandardnosť bez overiteľného faktického základu.

Celkovo možno konštatovať, že v príspevku sa objavujú **hodnotiace komentáre a subjektívne interpretácie**, ktoré nie sú oddelené od spravodajských informácií, pričom niektoré výroky môžu presahovať rámec faktického podania a navodiť dojem neobjektívneho alebo zaujatého spravodajstva.

Pri posúdení týchto hodnotiacich komentárov, s prihliadnutím na celkový kontext a pri zvážení významu prinášaných spravodajských informácií možno dospieť k záveru, že tieto hodnotiace komentáre mali tendenciu podsúvať recipientom závery, ktoré nevyplývajú zo spravodajských informácií odvysielaných v programe alebo mali potenciál ovplyvňovať vyznenie a význam celkovej informácie. V danom prípade preto možno hovoriť o zmene informačného vyznenia odvysielaných informácií na také, ktoré obsahovali subjektívny a neoddeliteľný názor redaktorky. Vyššie uvedené hodnotiace komentáre redaktorky mohli ovplyvniť utváranie názoru recipienta na problematiku prezentovanú v rámci programu, pričom neboli oddelené od informácií spravodajského charakteru. Celková spravodajská informácia teda nebola podaná neutrálne. Vysielať si v danom prípade prostredníctvom redaktorky prisvojil úlohu hodnotiť udalosti, o ktorých informuje v spravodajskom programe. Takýto postup je však v zmysle § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. prípustný iba v prípade, že tieto hodnotenia oddelí od informácií spravodajského charakteru, k čomu podľa názoru Kancelárie Rady nedošlo.

Analýza predmetného príspevku ukazuje, že problém nespočíva v nevyváženosti zastúpenia respondentov, ale v neadekvátnom vnášaní komentatívnych a hodnotiacich prvkov zo strany redaktorky do častí príspevku, ktoré sú z hľadiska štruktúry a žánrového označenia prezentované ako spravodajstvo. Neopisujú realitu, ale interpretujú ju spôsobom, ktorý u prijímateľa vyvoláva dojem neštandardnosti či problémovosti situácie. V spravodajskom kontexte môže ísť o prekročenie akceptovateľnej miery subjektivity, keďže divákovi nie je ponechaný priestor na vlastné vyhodnotenie situácie podľa existujúcich faktov.

Východiskom hodnotenia predmetného spravodajského príspevku je zákonná konštrukcia nezávislosti poskytovateľa obsahovej služby a právomoci Rady pri kontrole plnenia povinností ustanovených zákonom, a práve v tomto kontexte je potrebné interpretovať § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. Predmetné ustanovenie ukladá vysielaťovi povinnosť zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky, pokiaľ sa nezaviazal k samoregulačnému mechanizmu, ktorý by túto kontrolnú funkciu prebral. Okrem toho explicitne stanovuje požiadavku oddelenia názorov a hodnotiacich komentárov od informácií spravodajského charakteru. Ide o normu, ktorá obsahuje nielen materiálnu, ale aj formálnu požiadavku. Materiálne sa vyžaduje, aby spravodajský obsah nebol skresľovaný subjektívnym hodnotením, formálne sa vyžaduje

rozlíšenie medzi faktickou a komentatívnou zložkou prejavu. Takýto model je aj v súlade s európskou reguláciou, podľa ktorej spravodajstvo ako žáner vyžaduje minimalizáciu redakčnej expresivity a potlačenie komentatívnych prvkov. Európsky súd pre ľudské práva opakovane konštatuje, že médiá majú síce právo využívať istý stupeň nadsadenia a provokácie (napr. Oberschlick vs. Rakúsko 1991), avšak v oblasti spravodajstva je legitímne vyžadovať vyšší stupeň faktickej presnosti a oddelenia názorov a faktov. Vnútroštátne regulačné orgány preto môžu zasiahnuť vtedy, ak forma prezentácie faktov vytvára skresľujúci dojem, hoci obsahujú aj fakty formálne presné.

Uvedené prvky v súhrne poukazujú, že hoci Rada nie je oprávnená hodnotiť pravdivosť obsahu alebo vstupovať do redakčnej autonómie, je oprávnená a povinná hodnotiť formálne aspekty spravodajstva tam, kde zákon určuje požiadavku objektívnosti, nestrannosti a oddelenia hodnotiacich komentárov od informácií spravodajského charakteru. V tomto prípade nejde o zásah do slobody prejavu v širšom zmysle, ale o výkon zákonnej povinnosti dohliadať na to, aby vysielateľ dodržiaval pravidlá spravodajskej integrity. Z uvedených dôvodov možno dospieť k odborne podloženému záveru, že sporný príspevok obsahoval prvky, ktoré boli v rozpore s § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z., keďže redaktorka do spravodajského formátu začlenila hodnotiace a komentatívne vyjadrenia bez ich jasného oddelenia od faktického spravodajského obsahu.

* * *

Účastník konania doručil Rade svoje vyjadrenie k predmetu správneho konania dňa 26. 11. 2025. K argumentácii účastníka konania uvádza Kancelária Rady nasledovné:

V úvode svojho vyjadrenia účastník konania v krátkosti zhrnul priebeh reportáže a následne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky zo dňa 5. 5. 2010, sp. zn. 7 As 23/2010-73, podľa ktorého názory vyslovené v reportáži môžu byť v určitom zmysle považované za „intelektuálne ploché“ alebo odrážajúce zjednodušené predstavy spoločnosti. Účastník konania argumentuje, že takéto vyjadrenia, aj keď obsahujú subjektívny komentár, neprekračujú hranicu akceptovateľného spravodajského hodnotenia a nie sú automaticky nezlučiteľné s demokratickými hodnotami alebo princípmi ľudských práv.

Kancelária Rady si dovoľuje zdôrazniť, že neposudzuje pravdivosť jednotlivých tvrdení, ale spôsob ich prezentácie. Moderátori už v úvode naznačili, že strana Hlas-SD „*nereagovala z nejasných dôvodov*“, čím vznikol dojem odmietania komunikácie, hoci politické strany nemajú zákonnú povinnosť priebežne komentovať každú administratívnu zmenu. Ich povinnosťou je informácie o hospodárení a prenájmoch riadne zverejniť vo výročnej správe, čo v príspevku odznelo, avšak tento fakt nebol zdôraznený tak, aby vyvážil sugestívne formulácie o nejasnostiach. Analýza obsahu príspevku ukazuje, že tvrdenia účastníka konania nedostatočne zohľadňujú povinnosť vysielateľa zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajského programu podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. Hoci príspevok obsahoval fakty týkajúce sa presunu sídla strany Hlas-SD a jej vyjadrení, súčasne zahŕňal hodnotiace komentáre redaktorky, ktoré neboli jasne oddelené od spravodajských informácií.

Účastník konania sa vo svojom vyjadrení opiera o rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 7 As 23/2010-73 a argumentuje, že tento precedens legitimizuje zaradenie subjektívnych názorov do spravodajského programu, a tým ospravedlňuje prípadný hodnotiaci tón v príspevku *Televíznych novín*.

V prvom rade je potrebné poukázať, že vyššie uvedené rozhodnutie sa týkalo interpretácie reportáže v rámci českého právneho rámca, pričom hodnotilo predovšetkým hranicu medzi subjektívnym komentárom a demokratickými hodnotami. V prípade príspevku odvysielaného v *Televíznych novinách* ide o spravodajský program, podliehajúci slovenskému právnemu poriadku, t. j. zákonu č. 264/2022 Z. z., spadajúci konkrétne pod ustanovenie § 25 písm. b), ktorý explicitne vyžaduje objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov. Poukaz na toto rozhodnutie preto nemôže

automaticky ospravedlniť porušenie explicitných povinností účastníka konania vyžadovaných zákonom č. 264/2022 Z. z. Javí sa, že v posudzovanom prípade *Televíznych novín* redaktorka a moderátori kombinovali faktické informácie s hodnotiacimi, možno až špekulatívnymi a často ironickými komentármi, ktoré mohli u diváka vyvolať negatívny dojem. Takéto konanie presahuje rámec „intelektuálne plochých“ názorov a zasahuje do povinnosti zachovať nestrannosť.

Ďalej vo svojom vyjadrení účastník konania poukazuje aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. 5. 2010 sp. zn. 4 Cdo 149/2009 (ďalej len uznesenie „NS SR sp. zn. 4 Cdo 149/2009“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky, nález zo dňa 12. 4. 2017 sp. zn. II. ÚS 224/2016 (ďalej len uznesenie „ÚS SR sp. zn. II. ÚS 224/2016“). Podľa tejto judikatúry je rozlišovanie medzi skutkovým tvrdením a hodnotiacim úsudkom kľúčové. Na základe toho účastník konania tvrdí, že výroky redaktorky v príspevku *Televíznych novín* nie sú hodnotiacimi úsudkami, ale výlučne skutkovými tvrdeniami, ktorých pravdivosť je možné overiť a ktoré vyplývajú priamo z obsahu reportáže.

K uvedenému si dovoľuje Kancelária rady konštatovať, že hoci niektoré vyjadrenia redaktorky *Televíznych novín* možno považovať za fakty, významná časť reportáže obsahovala hodnotiace, až špekulatívne prvky, ktoré presahujú rámec overiteľných skutkových tvrdení. Tým mohla byť porušená povinnosť objektívnosti a nestrannosti spravodajského programu, pričom uvedená judikatúra účastníkom konania nemôže ospravedlniť zaradenie takýchto subjektívnych komentárov do spravodajského príspevku. Účastník konania sa odvoláva na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Cdo 149/2009 a tvrdí, že výroky redaktorky *Televíznych novín* predstavuje výlučne skutkové tvrdenia, ktorých pravdivosť možno preukázať. V analyzovanom príspevku sa nachádzajú jazykové prvky a formulácie, ktoré môžu presiahnuť rámec neutrálneho podávania faktov, pričom sa javia ako prvky hodnotiaceho charakteru, napríklad použitie výrazu „*prepadovka*“. Takéto formulácie kombinujú overiteľné fakty s hodnotiacim komentárom, čím môže vzniknúť dojem subjektívnej interpretácie, ktorý ovplyvňuje vnímanie diváka a narúša objektívnosť spravodajstva. Kumulatívny efekt týchto hodnotiacich prvkov v rámci reportáže navyše vytvára negatívny kontext voči politickému subjektu, čo je v rozpore s povinnosťou vysielateľa jasne odlišovať fakty od hodnotiacich výrokov a zachovať odstup.

Vo svojej obrane účastník konania poukazuje aj na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 224/2016, podľa ktorého sa dôkaz pravdivosti nepripúšťa pri hodnotiacich úsudkoch, zatiaľ čo pri skutkových tvrdeniach áno.

Tento argument má význam pre vyhodnocovanie, či ide o hodnotiaci úsudok alebo fakt. Samotný fakt, že pri hodnotiacom úsudku nie je možné dokazovať pravdivosť, nezosobňuje automaticky všetky výroky redaktorky do kategórie skutkových tvrdení. V analyzovanom príspevku sa javí, že redaktorka opakovane spája overiteľné informácie so subjektívnymi interpretáciami a ironickými alebo hodnotiacimi poznámkami, čím vzniká kumulatívny efekt, ktorý presahuje rámec neutrálnych správ. Judikatúra ÚS SR neospravedlňuje takéto kombinovanie faktov a hodnotiacich prvkov vo vysielanom spravodajskom programe, pretože povinnosť objektívneho a nestranného podávania informácií zostáva záväzná a musí sa zohľadňovať pri posudzovaní celkového kontextu príspevku. Sme toho názoru, že aj samotný nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 224/2016 potvrdzuje, že hoci pri hodnotiacich úsudkoch nemožno dokazovať ich pravdivosť, je potrebné skúmať ich kontext, faktický podklad a spôsob prezentácie. Pokiaľ teda príspevok prezentoval hodnotiace závery postavené na neúplných alebo selektívne vybraných faktoch, môže Rada skúmať, či takáto forma nezavádzala a nebola v rozpore s požiadavkami objektívnosti a vyváženosti.

Z týchto dôvodov nemožno rozhodnutia NS SR a ÚS SR chápať ako prekážku hodnotenia reportáže zo strany Rady. Naopak, tieto rozhodnutia poskytujú argumentačný základ na to, aby Rada skúmala, či hodnotiace úsudky, ktoré zazneli v príspevku, mali primeraný faktický základ a neboli prezentované spôsobom, ktorý by mohol ovplyvniť diváka v rozpore so zákonom. Rada je oprávnená zákonom

skúmať, či prezentované hodnotiace úsudky prekročili hranicu primeranosti, a či mediálny obsah ako celok nenarušil zákonnú požiadavku nestrannosti a objektívnosti.

Hoci účastník konania vo svojom vyjadrení tvrdí, že všetky identifikované výroky predstavujú skutkové tvrdenia, judikatúra NS SR aj ÚS SR vyžaduje ich podrobné zaradenie podľa toho, či pravdivosť výroku možno objektívne overiť, alebo či ide o výrok založený na subjektívnej interpretácii a kontextuálnom hodnotení okolností. Práve tento rozdiel je kľúčový, pretože hodnotiaci úsudok nie je možné dokazovať ako pravdivý alebo nepravdivý, no musí mať reálny faktický základ a musí byť primerane prezentovaný.

Účastník konania v rámci svojej procesnej obrany identifikuje a analyzuje jednotlivé výroky redaktorky *Televíznych novín*:

Ad a) „*Neznie to úplne optimisticky, že by tam niekto dvihol*“, účastník konania konštatuje, že výrok predstavuje objektívne konštatovanie situácie, keďže reflektuje faktickú skutočnosť, absenciu reakcie na zvonenie a nezakladá sa na subjektívnych pocitoch redaktorky. Podľa jeho názoru teda nejde o hodnotiaci úsudok, ale o faktické zobrazenie udalosti, ktoré je overiteľné z kontextu reportáže.

Kancelária rady má za to, že formulácia „*neznie úplne optimisticky*“ má zrejmy hodnotiaci a interpretačný charakter. Aj keď vychádza zo skutočnosti, že na zvonček nikto nereagoval, samotné slovné spojenie obsahuje subjektívny postoj redaktorky k situácii, naznačuje očakávanie alebo hodnotenie správania dotknutého subjektu, a tým presahuje rámec neutrálneho podania faktu. V spravodajskom kontexte môže takáto formulácia vytvárať dojem interpretácie, ktorá nie je striktné overiteľná a značne znižuje odstup a nestrannosť vysielateľa. Hodnotiaci charakter je teda prítomný nielen v obsahu výroku, ale aj v jeho rétorickej forme, čo má spôsobilosť navodiť subjektívny dojem, ktorý presahuje samotný fakt, že zvonček nezaznamenal žiadnu reakciu.

Výrok „*Neznie to úplne optimisticky, že by tam niekto dvihol*“ nemožno považovať za objektívne skutkové tvrdenie. Faktom je len to, že v danom momente nikto na zvonenie nereagoval. Formulácie ako „*neznie to optimisticky*“ a predikcia „*že by tam niekto dvihol*“ sú výrazmi subjektívneho hodnotenia, nie overiteľnými skutočnosťami. Judikatúra uvádzaná účastníkom konania v rozhodnutí NS SR zo dňa 31. 5. 2010 sp. zn. Cdo 149/2009 jasne uvádza:

„Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdenia je teda overiteľná...“

*„...Na rozdiel od skutkového tvrdenia **hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných (subjektívnych) kritérií.** Hodnotiaci úsudok nemožno akokoľvek dokazovať, je však potrebné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom kritiky, to znamená, či primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie či zneuctenie danej osoby. Treba teda rozlišovať medzi kritikou prípustnou (oprávnenou) a medzi kritikou, ktorá môže tvoriť podstatu neoprávneného porušenia práva na česť (dobrú povesť).“*

Podľa vyššie uvedeného skutkové tvrdenie musí byť objektívne overiteľné, zatiaľ čo hodnotiaci úsudok vyjadruje dojem alebo interpretáciu autora. Výrok redaktorky pracuje s pocitovým, atmosférickým opisom a predpokladom budúceho konania, ktoré nie je možné dokazovať. Máme za to, že v tomto prípade pravdepodobne ide o hodnotiaci úsudok, nie o faktické konštatovanie, a má preto vplyv na interpretáciu situácie divákom, čo je relevantné pri posudzovaní objektívnosti reportáže.

Ad b) účastník konania poukazuje na výrok redaktorky *Televíznych novín*, ktorý znel „*Toto stránicke sídlo pútať pozornosť. Od začiatku vyvolávalo otázky, odkiaľ má vtedy vznikajúca strana prostriedky na nájom v centre Bratislavy.*“ Účastník konania konštatuje, že tento výrok predstavuje objektívne

konštatovanie faktickej situácie, a to konkrétne skutočnosti, že sídlo strany Hlas-SD od začiatku vyvolávalo nezodpovedané otázky ohľadom financovania prenájmu priestorov. Podľa názoru účastníka konania nejde o hodnotiaci úsudok redaktorky, keďže výrok nevyjadruje jej subjektívne vnímanie situácie ani hodnotenie správnosti či etickej stránky konania strany, ale iba reflektuje existujúce otázky týkajúce sa financovania prenájmu sídla. Tento výrok je podľa účastníka konania overiteľný prostredníctvom existencie verejne dostupných informácií a reportáží.

Z pohľadu Kancelárie rady formulácia „*vyvolávalo otázky, odkiaľ má strana prostriedky*“ môže presahovať rámec neutrálnych faktov a má známky hodnotiaceho charakteru. Hoci vychádza z historicky medializovaných údajov, samotná formulácia naznačuje pochybnosti o transparentnosti alebo legitímnosti financovania, čím predstavuje určitý interpretatívny postoj redaktorky k spravodajskej situácii. Takáto prezentácia faktov môže v divákovi vytvoriť dojem problematickosti alebo netransparentnosti konania strany. V spravodajskom kontexte teda tento výrok nie je čistým faktickým tvrdením, ale môže obsahovať hodnotiaci náboj, ktorý znižuje nestrannosť a objektívnosť príspevku, keďže redaktorka spája faktickú udalosť (prenájom sídla) s pochybnosťami o financovaní. Tým môže dôjsť k prekročeniu hranice medzi neutrálnym informovaním a komentovaním, čím môže byť naplnené porušenie povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajského programu.

Rovnako skutočnosť, že sa v minulosti v médiách objavovali otázky o financovaní sídla strany, samo osebe neznamená, že výrok redaktorky predstavuje objektívne skutkové tvrdenie. Podľa judikatúry NS SR aj ÚS SR uvádzanej účastníkom konania je rozhodujúce, či je pravdivosť výroku overiteľná alebo či ide o interpretáciu a konštruovanie významu nad rámec faktu. Formulácia „*pýtalo pozornosť*“ a najmä „*vyvolávalo otázky*“ sa nejaví ako objektívne zistiteľný fakt, ale skôr opis nálady, dojmu či kontroverzie, ktorú redakcia subjektívne prisudzuje predchádzajúcemu daniu. Nie je objektívne verifikovateľné, komu mali byť prisudzované tzv. „otázky“, v akom rozsahu mali vzniknúť a či vôbec existovala reakcia verejnosti v podobe, v akej ju redaktorka prezentuje. Články citované účastníkom konania potvrdzujú, že médiá sa tejto téme venovali, ale nepreukazujú pravdivosť tvrdenia, že „*sídlo vyvolávalo otázky*“ ako objektívnu skutočnosť. Dokazujú iba to, že niektoré médiá položili otázky, čo je kvalitatívne odlišné od všeobecného tvrdenia o „*vyvolávaní otáznikov*“. Redaktorka tak prezentuje subjektívnu interpretáciu skoršieho mediálneho záujmu, nie fakt, ktorý by bol empiricky merateľný. Výrok preto napĺňa znaky hodnotiaceho úsudku, a nie skutkového tvrdenia, čo je rozhodujúce pre posúdenie jeho primeranosti v spravodajskom formáte.

Ad c) V tomto bode účastník konania poukazuje na výrok redaktorky *Televíznych novín*, ktorá označila návštevu sídla strany Hlas-SD ako „*prepadovku*“. Podľa účastníka konania tento výraz nie je hodnotiacim úsudkom o nekalosti alebo porušení zákona, ale opisuje objektívnu skutočnosť, neohlásenú návštevu redaktorky v mieste nového sídla strany, kde nikoho nezastihla. Účastník konania zdôrazňuje, že redaktorka adresovala prvý dopyt hovorkyni Hlas-SD už 4. 6. 2025, pričom tá nereagovala, následne poslala urgenciu, ktorá zostala bez odpovede. Až po opätovnom pokuse redaktorky dňa 14. 7. 2025, keď navštívila nové sídlo strany osobne, bola informovaná o presnej adrese a stanovisku strany. Výrok teda podľa účastníka konania fakticky konštatuje priebeh udalostí a časový rámec, v ktorom strana poskytla odpoveď a jeho terminológia je odvodená od objektívneho momentu prekvapenia, nie od hodnotiaceho úsudku.

Hoci účastník konania zdôrazňuje, že pojem „*prepadovka*“ opisuje len neohlásenú návštevu, formulácia sama o sebe obsahuje skrytý hodnotiaci prvok. Naznačuje, že strana sa vyhýbala kontaktu s médiami a vytvára dojem, že redaktorka odhalila nejakú nekonformnú situáciu. Z pohľadu Kancelárie rady výrok presahuje rámec čisto neutrálneho faktického podania, keďže je spôsobilý u divákov navodiť interpretáciu o netransparentnom správaní strany, hoci priamo nezmieňuje porušenie zákona. Navyše, opis udalostí ako „*prepadovka*“ spája priebeh so subjektívnym dojmom neohlásenej konfrontácie, čím vzniká riziko, že spravodajský príspevok stráca nestrannosť a objektívnosť, keď hodnotí správanie strany. V kontexte povinnosti vysielateľa podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. ide o situáciu,

kde terminológia prispieva k hodnotiacemu charakteru príspevku a môže viesť k porušeniu zásady oddelenia faktických informácií od hodnotiacich komentárov. Pojem „*prepadovka*“ neoznačuje objektívne merateľný fakt, ale vyjadruje dojem a interpretáciu situácie, konkrétne neohlásenej návštevy a momentu prekvapenia, čo patrí medzi subjektívne hodnotenia. Aj keď výrok opisuje chronológiu udalostí, jeho jazykové zafarbenie, najmä použitie výrazu „*prepadovka*“ presahuje čistý opis faktov a môže predstavovať hodnotiaci úsudok redaktorky. Pojem „*prepadovka*“ neoznačuje objektívne merateľný fakt, ale vyjadruje dojem a interpretáciu situácie, konkrétne neohlásenej návštevy a momentu prekvapenia, čo patrí medzi subjektívne hodnotenia v zmysle judikatúry uvedenej účastníkom konania NS SR sp. zn. 4 Cdo 149/2009 a ÚS SR sp. zn. II. ÚS 224/2016. Samotný opis „*prepadovky*“ rámcuje tento fakt subjektívne a vytvára implikáciu určitého nátlaku alebo dramatického momentu, čo nie je overiteľná objektívna skutočnosť. Výrok teda kombinuje fakty (čas a spôsob komunikácie) s interpretáciou situácie, čím napĺňa znaky hodnotiaceho úsudku, nie čistého skutkového tvrdenia. Z tohto pohľadu nemôže byť výrok posudzovaný ako tvrdenie s jednoznačne overiteľnou pravdivosťou, ale ako redaktorkin komentár.

Ad d) účastník konania uvádza, že výroky „*Na dodržiavanie zákona sa nedá spoľahnúť vždy*“ a „*Napríklad len v týchto dňoch sa ukázalo, že Hlas tajil pôžičku od sestry Petra Pellegriniho a zverejnili ju s viac ako ročným meškaním*“ je potrebné posudzovať vo vzájomnej súvislosti a v kontexte bezprostredne predchádzajúceho stanoviska strany, podľa ktorého mali byť všetky povinné údaje zverejnené vo výročnej správe. Podľa účastníka konania redaktorka neprezentovala subjektívny názor, ale reagovala na objektívne existujúcu a v čase vysielania mimoriadne aktuálnu skutočnosť, že strana Hlas-SD už preukázateľne porušila zákonné povinnosti v oblasti financovania, konkrétne nezverejnením pôžičky od sestry Petra Pellegriniho v zákonnej lehote. Táto skutočnosť bola v čase vysielania známa z mediálnych výstupov a neskôr potvrdená aj sankciou zo strany Štátnej komisie pre voľby a kontrolu financovania politických strán. Účastník konania preto tvrdí, že redaktorka oprávnene poukázala na rozpor medzi deklarovaným dodržiavaním zákona a predchádzajúcim konaním strany, pričom nejde o hodnotiaci úsudok, ale o konštatovanie objektívnych faktov relevantných pre posudzovanú tému.

V tomto bode má Kancelária rady za to, že hoci skutkové okolnosti týkajúce sa nezverejnenia pôžičky boli v čase vysielania známe a mediálne reflektované, spôsob ich zapracovania do posudzovaného spravodajského príspevku prekračuje rámec neutrálneho informovania. Výrok „*Na dodržiavanie zákona sa nedá spoľahnúť vždy*“ má zovšeobecňujúci a normatívny charakter, a tak môže predstavovať hodnotiaci úsudok redaktorky, ktorý nie je formulovaný ako opis konkrétnej overiteľnej skutočnosti, ale ako všeobecný záver o spoľahlivosti konania politického subjektu. Následné uvedenie informácie o nezverejnenej pôžičke, tematicky nesúvisí priamo s hlavnou témou príspevku, ktorou bolo sťahovanie strany do nových priestorov a otázky súvisiace s prenájomom sídla. Jej zaradenie na záver príspevku tak pôsobí skôr ako podpora hodnotiaceho záveru redaktorky než ako nevyhnutné doplnenie kontextu. V kumulatívnom účinku tieto výroky môžu znižovať mieru redakčného odstupu a narúšať zásadu oddelenia spravodajských informácií od hodnotiacich komentárov, čím môže dôjsť k porušeniu povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajského programu. Aj keď je pravda, že strana zverejnila pôžičku so zdržaním a bola za to sankcionovaná, formulácia „*nedá sa spoľahnúť vždy*“ predstavuje subjektívnu generalizáciu, ktorá vyjadruje interpretáciu redaktorky ohľadom správania strany a jej zákonných povinností. Aj judikatúra NS SR sp. zn. 4 Cdo 149/2009 a ÚS SR sp. zn. II. ÚS 224/2016 uvedená samotným účastníkom konania rozlišuje medzi skutkovými tvrdeniami, ktoré sú overiteľné, a hodnotiacimi úsudkami, ktoré sú subjektívnym hodnotením autora. Výrok „*nedá sa spoľahnúť*“ predkladá predikciu alebo dojem z konania strany, čo nie je overiteľný fakt. Navyše, prepojenie tohto výroku s konkrétnym prípadom pôžičky je interpretáciou chronológie udalostí a konania strany v širšom kontexte, nie iba faktickým konštatovaním oneskoreného zverejnenia pôžičky. Jazyk redaktorky vytvára dojem opakovaného a systematického porušovania zákona, čo môže byť hodnotiacim úsudkom, a nie čisto faktická informácia, a preto sa jeho pravdivosť nedá priamo dokazovať.

Z uvedeného vyplýva, že viaceré výroky mohli spoluvytvárať interpretačný rámec, ktorý bol spôsobilý u recipienta vyvolať dojem netransparentnosti a podozrenia, pričom tento účinok nevyplýva z prezentácie jednoznačných a objektívne overiteľných skutkových zistení, ale zo spôsobu, akým boli faktické informácie a domnienky vzájomne prepojené a následne sprostredkované divákovi. Použitie jazykových prostriedkov naznačovania, neúplnej kauzality a asociovania so skutkovo nesúvisiacimi udalosťami vedie k záveru, že predmetné výroky vykazujú znaky hodnotiacich úsudkov, a nie čisto skutkových tvrdení. Z tohto dôvodu nemožno akceptovať argumentáciu účastníka konania, podľa ktorej ide výlučne o skutkové tvrdenia. Aplikácia kritérií vyplývajúcich z ustálenej judikatúry potvrdzuje, že predmetná reportáž obsahuje kombináciu faktických informácií a hodnotiacich úsudkov prezentovaných spôsobom, ktorý mal vplyv na jej celkové vyznenie, v dôsledku čoho je Rada povinná posudzovať nie ich pravdivosť, ale mieru zodpovednosti pri ich formulovaní a ich súlad s požiadavkami objektívnosti a vyváženosti spravodajského vysielania.

Uvedené reflektuje aj judikatúra ÚS SR sp. zn. II. ÚS 224/2016, ktorá vo svojom rozhodnutí odkazuje na judikatúru EŠLP:

*„Pri posudzovaní kritéria „AKO“ boli informácie o navrhovateľov v inkriminovaných článkoch sťažovateľkou podané, ústavný súd opätovne poukazuje na judikatúru EŠLP, v rámci ktorej sa **pri posudzovaní limitov slobody prejavu starostlivo rozlišuje medzi faktami a hodnotiacimi úsudkami**. Existenciu faktov možno preukázať, zatiaľ čo otázka pravdivosti hodnotiacich úsudkov nepripúšťa dôkazy (Lingens v. Rakúsko, rozsudok z 8. 7. 1986, sťažnosť č. 9815/82, bod 46; obdobne Feldek v. Slovenská republika, rozsudok z 12. 7. 2001, sťažnosť č. 29032/95, bod 75). **Aj keď hodnotiaci úsudok vzhľadom na svoj subjektívny charakter vylučuje dôkaz pravdy, musí vychádzať z dostatočného faktického základu** (Jerusalem v. Rakúsko, rozsudok z 27. 2. 2001, sťažnosť č. 26958/95, bod 43). Vo všeobecnosti platí, že čím závažnejšie je obvinenie kritizovanej osoby, tým pevnejší skutkový základ musí toto obvinenie mať (Pedersen a Baadsgaard v. Dánsko, rozsudok zo 17. 12. 2004, sťažnosť č. 49017/99, bod 76).“*

Za týchto okolností je nevyhnutné posudzovať odvysielanie predmetného programu so zreteľom na spôsob, akým boli informácie prezentované, a to najmä z hľadiska rozlíšenia medzi skutkovými tvrdeniami a hodnotiacimi úsudkami, v intenciách ustálenej judikatúry EŠLP. Citovaná judikatúra jednoznačne potvrdzuje, že hoci hodnotiace úsudky ako také nepodliehajú dokazovaniu pravdivosti, musia vychádzať z dostatočného a relevantného skutkového základu a ich prezentácia musí byť primeraná závažnosti kritizovaných skutočností. Z tohto dôvodu je potrebné skúmať, či spôsob spracovania predmetnej témy bol spôsobilý zachovať požiadavky objektívnosti a nestrannosti, pričom rozhodujúcim nie je samotná existencia hodnotiacich prvkov, ale ich celkový kontext a vplyv na vyznenie programu.

Zákonnú povinnosť zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov tak nemožno vnímať izolovane, ale ako normatívny nástroj ochrany plurality názorov, demokratického diskurzu a vyváženosti informovania. Porušenie povinnosti ustanovenej v § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. má preto priamy a reálny dosah na informačné práva recipientov.

Z obsahu vysielaného programu *Televízne noviny* a spôsobu jeho podania recipientom možno usudzovať, že došlo k oslabeniu plurality a k zjavnej prevahe hodnotiacich a sugestívnych výrokov, ktorými redaktorka ovplyvňovala percepciu recipienta. Takýto spôsob sprostredkovania spravodajských informácií negatívne zasahuje do práva recipienta na nestranné a objektívne informácie, čím sa dostáva do kolízie s verejným záujmom na vyváženom informovaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, východiská a závery je žiaduce, aby konanie pokračovalo a bolo meritórne rozhodnuté tak, že odvysielaním programu *Televízne noviny* na programovej službe TV MARKÍZA o cca 19:00 hod. **došlo zo strany účastníka konania k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajského programu podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.**

K aplikácii ústavného testu proporcionality pri obmedzení slobody prejavu:

K posúdeniu ústavnosti obmedzenia slobody prejavu vysielateľa a k aplikácii ústavného testu proporcionality pri obmedzení slobody prejavu možno uviesť, že sloboda prejavu, zakotvená v čl. 26 Ústavy SR, patrí medzi základné politické práva v právnom poriadku každej demokratickej spoločnosti. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR „*Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.*“. Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR „*Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.*“.

Avšak sloboda prejavu nie je bez hraníc, t. j. nemá absolútny charakter. Ústava SR v čl. 26 ods. 4 ustanovuje možnosť obmedzenia slobody prejavu a práva na vyhľadávanie a šírenie informácií, a to nasledovne: „*Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.*“. V prípade vzájomného konfliktu ústavou garantovaných práv Ústavný súd SR vo svojej doterajšej judikatúre už viackrát zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd (resp. ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách) treba riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 22/06, m. m. PL. ÚS 6/04, III. ÚS 34/07).

Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 7/96). Z toho vyplýva, že sloboda prejavu je garantovaná len do tej miery, pokiaľ v neprimeranom rozsahu nezasahuje do základných práv a slobôd a právom chránených záujmov iných, prípadne do iných záujmov chránených právnym poriadkom krajiny. V takých prípadoch je nutné hovoriť o jej obmedzení a výnimkách, kedy je potrebné zasiahnuť do slobody prejavu.

Z citovaného ustanovenia Ústavy SR vyplýva, že slobodu prejavu je možné obmedziť na základe kumulatívneho splnenia troch podmienok. Obmedzenie slobody prejavu musí

- vyplývať zo zákona (požiadavka legality),
- sledovať legitímny cieľ (požiadavka legitimacy), ktorý vyplýva z ustanovenia čl. 26 ods. 4 Ústavy SR,
- byť nevyhnutné v demokratickej spoločnosti (požiadavka proporcionality).

Ústava SR za legitímny cieľ obmedzenia slobody prejavu považuje ochranu **práv a slobôd iných**, bezpečnosť štátu, verejného poriadku a ochranu verejného zdravia, mravnosti. Z uvedeného vyplýva, že obmedzenie slobody prejavu je možné z dôvodu ochrany verejného záujmu, ako aj ochrany individuálnych záujmov.

Ustanovenie § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. predstavuje zákonné obmedzenie slobody prejavu.

Vzhľadom na mienkotvorný charakter médií, a to najmä spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky, je nanajvýš oprávnená zákonná požiadavka, aby bolo divákom, ako pasívnym recipientom informácií, umožnené prijímať objektívne informácie podané nestranným spôsobom, spomedzi ktorých si môžu vybrať a utvoriť si pre danú otázku svoj vlastný názor. Význam zákonnej povinnosti zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť v rámci spravodajského programu a cieľ zákonného obmedzenia slobody prejavu je teda potrebné vidieť v ochrane verejného záujmu a práva verejnosti byť objektívne informovaný s možnosťou utvoriť si na predmetnú tému, resp. kauzu vlastný názor. Podmienka legality a legitimacy obmedzenia slobody prejavu je teda naplnená.

Sloboda prejavu a právo na šírenie informácií je zakotvené aj v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru „Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.“. Legitímne ciele obmedzenia slobody prejavu sú stanovené v čl. 10 ods. 2 Dohovoru, ktorý znie: „Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo **práv iných**, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.“

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že je legitímne obmedziť slobodu prejavu aj pri zabezpečovaní objektívnosti a nestrannosti spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky. Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *Manole a iní v. Moldavsko* (rozhodnutie zo 17. 9. 2009) uviedol, že skutočné a účinné uplatňovanie slobody prejavu nezávisí len od povinnosti štátu nezasahovať do slobody prejavu, ale môže od neho vyžadovať, aby prijal pozitívne ochranné opatrenia, pričom vzhľadom na význam slobody prejavu „štát musí byť konečným garantom plurality“. V tomto rozhodnutí Európsky súd pre ľudské práva tiež uviedol, že štát má povinnosť zabezpečiť, aby „verejnosť mala prostredníctvom televízie a rozhlasu prístup k nestranným a presným informáciám a ku škále názorov a komentárov, odrážajúcich okrem iného rôznorodosť politických názorov v krajine“. Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *NIT S.R.L. v. Moldavsko* (rozhodnutie Veľkej komory z 5. 4. 2022) uviedol, že „ako sa uvádza v odporúčaní Výboru ministrov CM/Rec (2007)2 o pluralite médií a rozmanitosti mediálneho obsahu...“, „pluralizmus informácií a rozmanitosť mediálneho obsahu nebudú automaticky zaručené znásobením prostriedkov komunikácie ponúkaných verejnosti“. Vyžaduje sa zaručenie rozmanitosti celkového obsahu programu, čo najviac odrážajúceho rôznorodosť názorov, s ktorými sa možno stretnúť v spoločnosti, na ktorú sú programy zamerané.“

Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *NIT S.R.L. v. Moldavsko* uviedol, že účelom sankcie uloženej vysielateľovi bola „potreba zachovať prístup verejnosti k nestrannému, dôveryhodnému a rozmanitému politickému prejavu prostredníctvom televíznych spravodajských programov“, pričom „cieľ zásahu v tomto prípade bol legitímny podľa tretej vety článku 10 ods. 1“ Dohovoru a zásah tiež „zodpovedal legitímnemu cieľu ochrany „práv iných“, na ktorý odkazuje druhý odsek článku 10“ Dohovoru. Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *ATV Zrt v. Maďarsko* (rozhodnutie z 28. 4. 2020) uviedol, že opatrenie obmedzujúce slobodu prejavu vysielateľa „bolo určené na zabezpečenie práva publika na vyvážené a nezaujaté informovanie o veciach verejného záujmu v spravodajských programoch, a teda sledovalo cieľ „ochrany práv iných““. Európsky súd pre ľudské práva taktiež v rozhodnutí vo veci *Animal Defenders International v. Spojené kráľovstvo* (rozhodnutie Veľkej komory z 22. 4. 2013) uviedol, že obmedzenie slobody prejavu s cieľom zachovania nestrannosti vysielania o veciach verejného záujmu „zodpovedá legitímnemu cieľu ochrany „práv iných“, na ktorý odkazuje druhý odsek článku 10“ Dohovoru.

Požiadavku proporcionality je potrebné zohľadniť pri výklade a aplikácii konkrétnych zákonných ustanovení v konkrétnom prípade a pri rozhodovaní, či existujúci skutkový stav možno subsumovať pod konkrétne zákonné ustanovenie, a taktiež pri ukladaní sankcie. V súlade s požiadavkou proporcionality je teda potrebné ustanovenie § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. a ďalšie ustanovenia zákona vykladať takým spôsobom, aby to bolo v súlade s ústavným právom na slobodu prejavu a ústavnými podmienkami jeho obmedzenia.

V tomto konkrétnom prípade je sloboda prejavu obmedzená v dôsledku vyvodenia administratívnoprávnej zodpovednosti za porušenie povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajského programu, sledujúc legitímny cieľ - ochranu práva verejnosti byť

objektívne a nestranne informovaný o veciach verejného záujmu a o spoločensky relevantných témach.

Zohľadniac celkové spracovanie a obsah posudzovaného programu, ako aj skutočnosť, že povinnosť oddeliť názory a hodnotiace komentáre od informácií spravodajského charakteru spôsobom uvedeným Kanceláriou rady v právnej analýze predmetných programov nepredstavuje neprimeraný zásah do tvorby a vysielania spravodajstva, dospela Kancelária rady k záveru, že uloženie upozornenia na porušenie zákona je opodstatnené. Upozornenie na porušenie zákona ako najmiernejšia sankcia za porušenie ustanovenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. predstavuje obmedzenie práva vysielateľa na slobodu prejavu a šírenie informácií, ktoré je však z ústavného hľadiska proporcionálne, legitímne a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti, a to na účely ochrany práv a slobôd iných osôb a ochrany verejného poriadku.

* * *

U právnických osôb sa zodpovednosť za správne delikty zakladá zásadne bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť pre správny delikt). Táto zásada platí aj v prípade zákona č. 264/2022 Z. z. ako aj zákona č. 71/1967 Zb., ktoré nevyžadujú pri preukázaní, či došlo k správnomu deliktu dokazovať zavinenie, alebo dokonca úmyselné konanie. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Tomu, že sa v tomto prípade nielenže nedokazuje zavinenie, ale ani sa nerozlišuje medzi zavinením úmyselným alebo nedbanlivostným, svedčí aj skutočnosť, že ani jeden z cit. zákonov neobsahuje tzv. liberačné dôvody, ktoré by umožnili zbaviť sa zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu zákona, môžu byť zohľadnené pri ukladaní druhu sankcie, ale nie sú dôvodom na zastavenie správneho konania.

* * *

ZÁVER:

S poukazom na uvedené skutočnosti Kancelária Rady pripravila vyššie uvedený návrh uznesenia.